

„Odporúčala som sa vrúcne
sv. Jozefovi. Nepamätám sa,
že by som ho dosiaľ prosila o niečo,
čo by nebol splnil.“

(sv. Terézia z Avily)

Duchovná obnova

Máj - Jún 2021

Svätý Jozef, ktorého nám Svätý Otec na tento rok predstavuje, je aj otcom prijímajúcim. On prijíma okolnosti života, tak, ako mu ich nebeský Otec pripravil. Prijíma Máriu za svoju manželku, prijíma Božieho syna a stáva sa mu tu na zemi otcom, ochrancom.

Svätý Jozef sa vo svojom živote naučil rozpoznať Boha, jeho pôsobenie. Boh sa mu prihovárал v snoch prostredníctvom anjela. Tieto sny ale mohol sv. Jozef spochybniť, nemusel im uveriť. Svätý Jozef uveril, prijal Boží plán vo svojom živote. Nepriečil sa, neprotestoval. Naopak, vykročil za tým, čo mu Boh radil vo sne. Nedal sa odradiť prekážkami, ale s ochotou a láskou sa vydal na cestu, na ktorú ho Boh povolal.

Prijal všetky okolnosti v živote, ktoré mu Božia prozreteľnosť pripravila. Vydal sa na cestu do Egypta, keď chránil Božieho syna pred Herodesom, urobil to hneď – za noci zobral Dieťa a matku a ušiel s nimi. Takisto to platí pri ich odchode z Egypta do vlasti. Jozef prijíma všetky okolnosti života, ktoré mu naznačuje Boh, pretože je s ním a počúva ho, vníma ho s láskou a odovzdanosťou. Až nakoniec prijal aj svoju smrť, keď ako prvý zo Svätej rodiny odišiel k nebeskému Otcovi.

Aj my sa učme od Jozefa prijať to, čo prichádza do nášho života s láskou, s dôverou, že Boh sa o mňa stará, že ma chce viesť k tým najlepším riešeniam v mojom živote. Učí ma počúvať a prijať môj život, aj životy mojich drahých s láskou a odovzdanosťou do Božej vôle. Učí ma prijať nielen krásu života, ale aj prekážky, ktoré sa mi stavajú do cesty, a zároveň ma učí spoznať moje vyvolenie, uveriť, že som v Božom pláne dôležitý a Bohom milovaný. Mám tu svoje miesto, ktoré mám zaujať, a takýmto spôsobom získať svoje naplnenie, svoje šťastie.

SVÄTÝ JOZEF

- AKO PRIJÍMAJÚCI OTEC

Svätý Otec František dáva sv. Jozefovi vo svojom apoštolskom liste Patric corde (S otcovským srdcom) aj prívlastok – prijímajúci.

Zároveň je Jozef „otcom v prijímaní“, pretože „prijíma Máriu bez preventívnych podmienok“, čo je dôležité gesto ešte i dnes, píše pápež František. „V tomto svete, v ktorom

psychologické, slovné a fyzické násilie na žene je evidentné.“ Ale Máriin ženích je práve ten, ktorý dôverujúc v Pána, prijíma vo svojom živote udalosti, ktorým nerozumie, s „odvahou a silou“, ktoré pramenia zo „sily Ducha Svätého.“

Cez sv. Jozefa nám Boh akoby opakoval: „Nebojte

sa!“, pretože „viera dáva význam každej udalosti, radostnej či smutnej.“ Prijatie uskutočňované Jozefom „nás pozýva prijímať ľudí bez vylučovania,“ „takých, akí sú,“ so „záľubou pre slabých.“

BOŽIE SLOVO

S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Ale skôr, ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého.

Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“

To všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo Pán povedal ústami proroka: „Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel,“ čo v preklade znamená: Boh s nami.

Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku. Ale nepoznal ju, kým neporodila syna; a dal mu meno Ježiš (Mt 1, 18-25).

HLAVNÁ MYŠLIENKA

„Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého... Keď sa Jozef prebudil, urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku“ (Mt 11, 20. 24).

MODLITBA

Svätý Jozef, buď nám otcom,

***v srdci svojom vždy milostnom.
Daj miestečka prosbám našim,
ochraňuj nás časom každým.***

***Vypros milosť domu nášmu,
stálu svornosť v dobu každú.
By sme v láske a v pokoji,
Bohu verné vždycky boli.***

***By nás tu vždy čnosť zdobila,
k nebu viedla každá chvíľa.
To je dnes tu prosba naša,
čo sa k tebe vrúcne vznáša.***

***Medzi nami vždy ostávajú,
vtedy bude vždy u nás raj.
Kľúče domu tebe dáme,
stoj pri nášho domu bráne.***

***Odstraňuj vždy starostlivo,
čo by domu poškodilo.
Skrývaj našich milých i nás,
v srdci Pána po každý čas.***

***Nech žijeme v kraji zemskom,
jak ty v dome nazaretskom.
Nech žijeme v kraji zemskom,
jak ty v dome nazaretskom.***

(Modlitebník sestier satmárok 2003)

ÚVAHA:

4. Svätý Jozef – prijímajúci otec

Ďalšou charakteristikou, ktorú Svätý Otec vo svojom apoštolskom liste pripisuje sv. Jozefovi, je – prijímajúci otec.

V liste Patris corde (S otcovským srdcom) Svätý Otec v štvrtom bode hovorí, že Jozef prijal Máriu bezpodmienečne. Dôveroval anjelovým slovám. „Šľachetnosť jeho srdca je taká veľká, že to, čo sa naučil zo zákona, podriaduje láske. Dnes v tomto svete, kde je zjavné psychické, slovné a fyzické násilie na ženách, sa Jozef ukazuje ako vzor úctivého a citlivého muža, ktorý, hoci nemá všetky informácie, rozhodne sa ochrániť Máriino dobré meno, jej dôstojnosť a život. V jeho pochybnostiach o tom, ako najlepšie konať, mu Boh svojím svetlom pomohol prijať toto rozhodnutie.“

Milovaní, aj v našom živote musíme všetko podriaďovať láske, pretože Boh je láska. A najväčšie prikázanie je: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci“ (Mt 22, 37-40).

My tak často dokážeme odsúdiť človeka, bez toho, aby sme nad tým uvažovali, bez toho, aby sme sa pýtali Boha, ako to robil sv. Jozef. Neodsúdil Máriu, chcel ju prepustiť, pretože ju nechcel vystaviť potupe. Vidíme, že láska nachádza vždy riešenia a vždy ospravedlňuje. A Boh nemešká a dáva Jozefovi odpoveď, na ktorú čakal vo svojom srdci, a pretože čakal, dokázal počuť, uveriť a prijať. Prijat' znamená stotožniť sa s udalosťou vo svojom srdci, nie iba slepo poslúchať. Preto Svätý Otec nazýva Jozefa prijímajúcim otcom. Prijímam to, k čomu ma v mojom srdci vedie Boh. Snažím sa to prijať

s láskou a uskutočňovať to. Svoje životné schémy, ktorými sa tak často zatŕažujem v srdci, sa musím snažiť podriadit' láske, prijatiu seba, iných a Božieho zámeru so mnou.

Častokrát cez tieto životné schémy, ktorých sa držím nevidím iných, ich potreby a nedokážem im ani prejavit' lásku a úctivosť. Som zabarikádovaný a do môjho srdca nepreniká žiaden lúč Božieho svetla. Ak sa mi to stane, môžem ísť k Jozefovi, a od neho sa môžem učiť roztápat' ľad v mojom srdci, ľad mojej neprajnosti, sebeckosti, vyvyšovania sa nad iných. Jozef ma bude učiť milovať iných čistou nesebeckou láskou, pretože on to tak robil v celom svojom živote a teraz je tu pre mňa, osobitne v tomto jemu zasvätenom Roku, aby mi v tom pomáhal.

K tomu nás vedie aj Svätý Otec vo svojom liste, v ktorom píše: *V našom živote sa mnohokrát stanú veci, ktorých význam nechápeme. Našou prvou reakciou je často sklamanie a vzburá. Jozef necháva bokom svoje vlastné myšlienky, aby prijal sled udalostí, a hoci sa mu zdajú tajomné, prijme ich, preberie za ne zodpovednosť a urobí ich súčasťou vlastného príbehu. Ak sa nezmierime s vlastným príbehom, nedokážeme urobiť ani nasledujúci krok, pretože stále budeme rukojemníkmi našich očakávaní a následných sklamaní.*

Milovaní, častokrát v našom živote prichádzajú udalosti, s ktorými sa nevieme stotožniť, život nejde podľa našich predstáv, a predsa my sa musíme rozhodnúť prijať ich. Učme sa ich prijať s láskou, aby náš život bol naplnený a viedol k Bohu, ku svetlu. Ak sa to naučíme, smerujeme k naplneniu života, k večnému šťastiu, ktoré budeme pociťovať už tu na zemi. Najskôr prijímam, a až potom, keď budem kráčať, Boh mi bude zjavovať cestu môjho života. Uvidím zmysel toho, čo som urobil, keď som sa ním nechal viesť. V evanjeliu o Márii

čítame: „Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich“ (Lk 2, 19). Vidíme, že ani Mária, tak hlboko zjednotená so svojim Bohom, nerozumela všetkému, ale kráčala. Ved’ ako mohla rozumieť krížu, a všetkému, čo sa dialo pri utrpení Pána Ježiša?! Napriek tomu Mária plná odovzdanosti a milosti prišla až na Golgotu. Určite zmysel toho všetkého porozumela až neskôr.

Šľachetnosť, čestnosť a spravodlivosť Jozefa

Aj tentokrát budeme čerpať z myšlienok vdp. Františka Neupauera, ktoré zazneli v rozhovore s redaktorom Danielom Lysým, ktorý pripravil Diecézny katechetický úrad Spišskej diecézy z príležitosti Roku sv. Jozefa.

Jozef prijíma Máriu a zároveň s ňou prijíma aj dieťa, ktoré sa v nej počalo z moci Ducha Svätého. Svätý Otec v štvrtej časti apoštolského listu o sv. Jozefovi hovorí, že to bola šľachetnosť jeho srdca, ktorá mu pomohla k tomu, aby sa stal prijímajúcim otcom, prijímajúcim mužom. Hovorí, že šľachetnosť jeho srdca je taká veľká, že to, čo sa naučil zo zákona, podriaduje láske. Pápež vyzdvihuje šľachetnosť, čestnosť a spravodlivosť sv. Jozefa. A tá spočíva v dvoch rovinách. Tá prvá rovina sa týka zachovávania zákona. Človek spravodlivý vo Svätom písme je človek, ktorý zachováva zákon. Vieme, že podľa Mojžišovho zákona Mária mala byť ukameňovaná, pretože čakala dieťa, ktorého biologickým otcom nebol jej manžel, sv. Jozef. Logicky musela spáchať cudzoložstvo, a takto ju takto vnímalo aj okolie. Jozef ju chcel uchrániť pred potupou, preto ju rozmýšľal potajomky prepustiť. Ak by bol sv. Jozef spravodlivý len v tom zmysle zachovávania Mojžišovho zákona, musel by na Máriu, svoju manželku, žalovať, a hrozila by jej smrť ukameňovaním. Lenže Jozefova spravodlivosť

nespočíva len v zachovávaní zákona. Ako hovorí Svätý Otec, to, čo sa naučil so zákona, podriad'uje láske. Zachovávanie zákona je u sv. Jozefa podriadené vzťahom lásky. A to je práve tá dôležitá rovina. Človek spravodlivý, šľachetný, čestný, nie je len ten, kto dodrží zákon, ale ten, kto tento zákon podriad'uje láske. Môžeme si tu spomenúť na slová apoštola Pavla, ktorý hovorí, že kto miluje bližneho, vyplnil Zákon. Alebo na Ježišove slová, ktoré hovorí učeníkom: „*Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania*“ (Jn 14, 15). Teda Jozef nezachovával Boží zákon, ani Mojžišov zákon, kvôli zákonu samotnému. Jozef zachovával zákon, pretože miloval Boha. Je to také prvé prepojenie aj na náš život. Boh nás aj ako kresťanov – katolíkov nepozýva na prvom mieste zachovávať zákon a prikázania, ale pozýva nás milovať ho z celého srdca, duše, mysle, sily. A v tomto vzťahu lásky sa aj zachovanie zákona stáva zmysluplným, robí človeka slobodným, nezotročuje ho. Jozef miloval Boha, pretože vedel, že Boh miluje jeho a má plán s jeho životom.

Jozefova šľachetnosť sa zrodila v kontexte lásky, lásky k Bohu a lásky k Márii. Prijímal Boha, a potom dokázal prijať aj manželku a Diet'a, ktoré sa v nej počalo, a dokázal prijať Boží plán s jeho životom. Boh mu ho dával poznať postupne. Prijmi Máriu, prijmi Diet'a, a potom budeš vidieť ďalej. Boh dal Jozefovi poznať, že Mária ho nepodviedla, lebo počala z moci Ducha Svätého. A Jozef ju prijíma práve preto, že miluje Boha, verí mu a miluje Máriu. Jeho láska k Bohu sa premietla v jeho živote do prijímajúcej lásky Márie.

Úctivosť a citlivosť sv. Jozefa

Potom Svätý Otec vyzdvihuje ďalšiu vlastnosť sv. Jozefa, ku ktorej chce pozvať v prvom rade mužov – je to úctivosť

a citlivosť. Úctivosť a citlivosť voči žene. V dnešnom svete, hovorí Svätý Otec, je zjavné rôzne psychické, slovné, či fyzické násilie na ženách. Pozýva mužov, aby boli úctiví a citliví k ženám.

Svätý Jozef je mužom, ktorý prijíma Boží plán s jeho životom. Každý z nás máme plány vo svojom živote. Plánujeme svoju budúcnosť blízku i vzdialenú. Je dobré, že to robíme, avšak nesmieme zabúdať na to, že ten svoj život, svoju budúcnosť máme plánovať spolu s Bohom. Nie v tom zmysle, že poviem: Pane Bože, ja mám takýto plán a ty mi ho pomôž naplniť. A keď to tak nie je, tak potom začnem byť nervózny, nadávať na život a na všetko okolo seba.

Svätý Jozef nám poukazuje na skutočnosť, že hlavným režisérom nášho životného príbehu nie sme my, ale Boh. My sme však hlavní protagonisti. A len v spoločenstve s ním, ako režisérom, sa náš život môže stať plnohodnotným. Boh nás cez sv. Jozefa chce učiť plánovať náš život, či už osobný alebo život v manželstve, v rodine, spolu s ním.

Prijatie Božieho plánu nie je vždy spojené s príjemným pocitom

Vdp. Neupauer pokračuje: Pán Ježiš nikdy v evanjeliách nesľubuje tým, ktorí sa ho rozhodnú nasledovať, že ich život bude bez problémov. Naopak, učeníkom hovorí, že budú prenasledovaní, že pre jeho meno budú vláčení pred vladárov, že budú mučení, nenávidení. Ale sľubuje a uist'uje ich, že sa im ani vlas na hlave neskriví. Povzbudzuje ich slovami: „*Nebojte sa!*“ Všetko to môžeme nájsť v Matúšovom evanjeliu v 10. kapitole. Ježiš sa tu ukazuje ako naozajstná nádej, ako vzor, ktorý možno dostal od sv. Jozefa, že poukazuje na niečo veľké,

sľubuje spásu. Je to aj veľká úloha otcov. Poukazovať na veľkosť života detí. Uisťovať ich a povzbudzovať ich.

Šťastný život dnes mnohí vnímajú ako život plný kladných emócií, zážitkov. Šťastie považujú za príjemný pocit. *Som šťastný, keď sa cítim príjemne.* Prijatie Božieho plánu s mojim životom nie je vždy spojené s príjemným pocitom, ale naopak, je spojené s naplnením v mojom živote. Prežiť život plnohodnotne, zmysluplne môže človek, bez ohľadu na to, aké pocity prežíva. Ježiš na kríži nepocit'uje príjemný pocit, naopak, pocit'uje opustenosť, no predsa žije plnosť svojho života, plnosť lásky, plnosť daru. Kol'kokrát aj manželia voči sebe nezažívajú tie pocity, ktoré zažívali, keď sa ako mladí stretávali na rande. Ale práve preto, že dokážu milovať aj bez tých príjemných pocitov, že dokážu byť verní, dokážu sa konkrétnymi skutkami lásky starať o dobro toho druhého, tak žijú naplnený život. Nechceme tým odoprieť láske to, čo má byť jej súčasťou. A to je cit, bez ktorého sa láska môže stať chladnou, no zároveň nemôžeme lásku zredukovať iba na cit. Ak sa láska prijme ako konkrétny dar, ktorým je tá druhá osoba pre mňa, vstúpi do nášho spoločenstva nielen pocit príjemnosti, ale predovšetkým zodpovednosti. Tento pocit zodpovednosti nás privádza k rozhodnutiu vziať zodpovednosť za dar, za osud toho druhého človeka. A to urobil sv. Jozef. A práve preto že miloval, dokázal urobiť správne rozhodnutie.

Ježiš nám teda nesľubuje bezproblémový život, ale sľubuje nám svoju pomoc a neustálu prítomnosť v našom živote. Hovorí: *„Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28, 20).*

Svätý Jozef – prijímajúci otec

V apoštolskom liste o sv. Jozefovi Svätý Otec ďalej píše: *Duchovný život, ktorý nám Jozef naznačuje, nie je cestou objasňovania, ale cestou prijímania. Iba počnúc týmto prijatím, týmto zmierením, začíname vidieť väčší príbeh a hlbší zmysel. Akoby sme tu počuli ozvenu vášnivých Jóbových slov, ktorý na výzvu svojej manželky, aby sa vzbúril za všetko zlo, ktoré sa mu deje, odpovedá: „Azda máme len dobrého brata od Pána, a zlé prijať by sme nemali?“ (Jób 2, 10).*

Jozef zaiste nie je človekom pasívne zmiereným so všetkým. Je odvážny a veľmi aktívny. Prijatie je v našom živote spôsob, akým sa prejavuje dar sily, ktorá k nám prichádza od Ducha Svätého. Iba Pán nám môže dať silu potrebnú na prijatie života takého, aký je, so všetkými jeho protirečieniami, frustráciami, sklamaniami.

Ježišov príchod medzi nás je darom od Otca, ktorý nám umožňuje zmieriť sa s našou konkrétnou históriou, aj keď ju úplne nechápeme.

Otvorme si srdce pre dar sily

Milovaní, sv. Jozef prijíma Boží plán, ktorý má Boh s ním. Prijíma Božiu lásku, ktorá je tu pre každého človeka. Avšak nie všetci vidíme Božiu pomoc, ktorá sa nám deň čo deň núka, keď sa otvárame Bohu. V našom živote sú veci, ktoré musíme prijať a sú aj také, ktoré si môžeme u Boha vyprosiť. Pán Boh chce, aby sme ho prosili o dary milosti. Jedným z nich je i dar sily. Bohu nie sme nikdy ľahostajní. On chce byť s nami v každej chvíli, chce prežívať s nami smutné i radostné chvíle. Stará sa o nás viac, ako si môžeme predstaviť. Všetko je len na nás. Boh nás volá k spolupráci. Chce, aby sme ho prosili nielen za seba, za svoje rodiny, ale aj za záchranu nesmrteľných duší. Prosme za duše, za ktoré nemá kto prosiť. Panna Mária vo

Fatime povedala, že duše padajú do zatratenia, pretože nemá kto za ne prosit'.

Vdp. František Neupauer v rozhovore s Danielom Lysým hovorí o dare sily. Prijatie nie je to isté ako zmierenie sa s osudom. Prijatie poukazuje na dobrovoľné, slobodné zaangažovanie sa človeka. Ak človek niečo prijíma, odkazuje to na jeho vôľu. Na to, že to chce prijať. V tomto kontexte sa všetko, aj to čo je zlé, môže stať pre človeka darom. Iné je to pri zmierení sa s osudom, vtedy je človek postavený akoby mimo seba samého. Je tu niekto iný, kto bez môjho pričinenia riadi môj život. Je to orientácia k nejakej osudovosti v našom živote. Svätý Jozef nám ukazuje, že ten kto plánuje svoj život spolu s Bohom, prijíma od neho život ako dar. A život prinesie so sebou hocičo. Aj šťastie aj nešťastie, zdravie aj chorobu, vstávania aj pády. Jedine ak človek prijme život, aktívne a odvážne sa postaví životu čelom.

Prijatie zodpovednosti za život je vlastne prvým krokom k tomu, aby sa človek otvoril daru sily. To, čo nazývame čnosťou zmužilosti. To je čnosť, ktorá dnes mnohým z nás chýba. Neutiect' pred výzvami v živote. A zároveň zostať v pokore na kolenách pred Bohom, ktorý jediný dá človekovi tento dar sily, i mravnej sily. Je to i povzbudenie do súčasnej doby, ktorú prežívame v súvislosti s pandémiou.

Sme unavení, frustrovaní, sklamaní a môžeme rezignovať, alebo sa môžeme stále vzopriet' a kráčať d'alej. Je potrebné, aby sme ráтали, že k tejto realite nášho života patrí ešte jedna kľúčová realita, a to je realita Kristovej prítomnosti a Kristovej milosti (pomáhajúcej milosti).

Mnohí, aj veriaci, dnes žijeme ako keby Kristus neexistoval. Povieme, realita života je taká, už nemôžem byť lepší, už nemôžem svoj život posunúť d'alej, je to nejaký veľký

ideál, na ktorý nemám. Žijem akoby sa Kristus nestal človekom, akoby nevzal na seba všetko to ľudské, krehké, akoby nevzal na seba našu realitu života, pre nás takú ťaživú, a zároveň akoby ju ani nevykúpil. V našom živote sme prestali rátať s jeho pomáhajúcou milosťou.

Svätý Otec František v apoštolskom liste o Jozefovi v časti – Prijímajúci otec píše: *Zdá sa, že takisto ako Boh povedal Jozefovi: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa“ (Mt 1, 20), opakuje aj nám: „Nebojte sa!“ Musíme odložiť hnev a sklamanie a bez akejkoľvek svetskej rezignácie, no s nádejou a odvahou prijať aj to, čo sme si nezvolili, no predsa to existuje. Takéto prijatie života nás otvorí pre jeho skrytý význam. Život každého z nás sa môže zázračne znovuzrodiť, ak nájdeme odvahu žiť podľa toho, čo nám ukazuje evanjelium. A nezáleží na tom, či sa teraz zdá, že všetko ide zlým smerom a že niektoré veci už nemožno napraviť. Boh môže dať vyklíčiť kvetom aj medzi skalami. Aj keď nám naše srdce niečo vyčíta, „Boh je väčší ako naše srdce a vie všetko“ (1 Jn 3, 20).*

Tu sa znovu ukazuje kresťanský realizmus, ktorý neodmieta nič z toho, čo existuje. Realita vo svojej tajomnej neredukovateľnosti a komplexnosti nesie v sebe existenciálny zmysel s jeho svetlými i tienistými stránkami. Preto môže apoštol Pavol napísať: „Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“ (Rim 8, 28). A svätý Augustín dodáva: „...aj to, čo nazývame zlom.“ V tejto širšej perspektíve dáva viera zmysel každej udalosti, tak radostnej, ako aj smutnej.

Kríž je bránou, cez ktorú Boh vstupuje do môjho života

Uverme, že kríž je tou paschou, prechodom, bránou, cez ktorú Boh vstupuje do nášho života, a cez ktorú my vstupujeme do života s Bohom. Bez Krista a jeho kríža by sa tie naše kríže stali len nezmyselným bremenom, ktoré nás tlačí k zemi, robí

náš život neprijateľným, neznesiteľným. Jediným východiskom by bolo skončiť so životom. Iste, v našom živote sú prítomné i kríže, ktoré si robíme my ľudia, čo je škoda. Tu by sme mali mať strach z toho, že vyrobím niekomu zbytočný kríž, že niekoho raním, ublížim mu. A potom sú v našom živote kríže, ktoré sme si my nedali, ale ktoré naozaj priniesol život. A tu nás sv. Jozef učí s chvením prijať kríž a urobiť ho nástrojom spásy, miestom, kde sa pre mňa rodí nový, väčší a krajší život.

Kríže, rôzne ťažkosti, bolesti, nie sú následkom Božieho konania, ale následkom hriechu. Utrpenie, smrť prišli na tento svet zo závesti diabla. To, čo je fascinujúce na kresťanstve je, že Boh sa rozhodol zbaviť utrpenia človeka a smrti tým, že sám sa stal človekom, že sám trpel a zomrel. Moc Boha sa tak ukázala v tomto jeho uponížení sa až na smrť, na tú najpotupnejšiu smrť, akou zomierali tí najväčší zločinci.

Jozefovo konanie nás učí prijať vlastnú existenciu ako dar, ako niečo cenné. Dnes vnímame skôr mentalitu ničoty. Mnohí mladí vám povedia: „Načo som na tomto svete? Ja som sa na svet nepýtal.“ Jozef nás teda učí prijať život. To ďalšie, čo nás Jozef učí, je prijať druhých ako dar. Prijatť zodpovednosť za nich. Muži by na mieste sv. Jozefa mohli zažívať pocity zlyhania, že nedokázali zabezpečiť dôstojné miesto pre narodenie Dieťaťa, že ako obeť Bohu môžu priniesť len pár hrdličiek...

Táto doba obzvlášť dolieha aj na dnešných mužov a otcov, ktorí ju vnímajú ako svoje zlyhanie, ako vlastnú hanbu, že sa nevedia a nedokážu postarať o vlastnú rodinu a zabezpečiť ju štandardnými prostriedkami. Čo by nám v takejto situácii poradil sv. Jozef? Jozef neodvádza svoju hodnotu od toho, čo má, ale od toho, kým je. Vie, že je manželom Márie, vie, že je

ochrancom Božieho Syna. Jozef vie, že Boh ho miluje a má s jeho životom plán, a on ho chce plniť. Vie, kým je. Dnes sú muži tlačení do výkonov, a podľa toho sú cenení druhými, ale aj sami sebou. Hodnotia sa podľa toho, aký výkon podajú, akú funkciu majú v zamestnaní, v Cirkvi, aký majetok majú, na akom aute sa vozia.

V tomto čase sme naučení pozerat' ľuďom do očí, pretože nosíme rúška a v podstate nevidíme tvár, ale vidíme oči toho druhého. A práve tak sa môžeme aj my pozriet' do očí Boha, samotného Božieho Syna. Jozef sa iste mnohokrát pozeral do Ježišových očí. My to môžeme urobiť skrze vieru. V tých Božích očiach by sme vyčítali to, čo nám Boh hovorí: „Si mojím synom, dcérou!“ A možno, keď máme tendenciu podceňovať sa, by sme tam vyčítali jeho otázku: „Môžeš mať väčšie postavenie, väčšiu funkciu, ako tú, že si mojím milovaným synom?“ Môžeme sa pozriet' do očí Boha, a potom do očí toho druhého. A nájdeme tam, že nám Boh hovorí: „Si manželom, si otcom. Pozri, aké veľké veci som ti zveril!“ Pozriet' sa do Božích očí, pozriet' sa do očí blízkych, je krokom, kedy môžem objaviť svoju vlastnú veľkosť.

Milovaní, čo z toho vyplýva pre nás? Ak sa pozeráme na Pána, čistého a nevinného Baránka, ktorý znášal svoj život v pokore, malo by nás to pohnúť k tomu, aby sme konali podobne. My, hoci hriešni, môžeme kráčať za Ježišom a nemusíme sa báť. Aj keď kríž je neraz ťažký a potupný, máme nádej v Ježišovi, ktorý premohol smrť. Ved' my sme Božie deti, jeho učeníci, jeho služobníci, ale aj priatelia. Kráčajúc za ním nemusíme mať strach, pretože on na túto cestu kríža nastúpil ako prvý a my sme pozvaní kráčať v jeho šľapajach. Nieкто predo mnou mi urovnal cestu. Ja tiež idem po nej, a preto viem,

kam idem. Dozvedám sa to z evanjelia, z Ježišovho života. A to je moja veľká nádej. Len nesmiem prest'at' kráčať.

A toto sú záverečné slová Svätého Otca z apoštolského listu Patris corde, v ktorom približuje sv. Jozefa ako prijímajúceho otca: *Nesmieme si nikdy myslieť, že veriť znamená nachádzať ľahké a uspokojivé riešenia. Viera, ktorej nás učil Kristu, je naopak taká, akú vidíme u sv. Jozefa. On nehľadal nejaké rýchle riešenia, ale čelil realite „s otvorenými očami,“ prijímajúc osobnú zodpovednosť.*

Jozefov postoj nás povzbudzuje, aby sme prijímali druhých takých, akí sú, bez výnimky, a aby sme sa predovšetkým s láskou venovali slabým, pretože Boh si vyvolil to, čo je slabé (porov. 1 Kor 1, 27), „on je otec sirôt a záchranca vdov“ (Ž 68, 6) a prikázal nám milovať cudzincov.

Rád si predstavujem, že Ježiš sa v podobenstve o márnotratom synovi a milosrdnom otcovi (porov. Lk 15, 11 – 32) inšpiroval práve postojmi sv. Jozefa.

ROZHOVOR S MATKOU

DRAHÁ MATKA MÁRIA,

ty si prijala Božiu vôľu z rúk nebeského Otca, čo odkážeš nám?

MILOVANÍ,

niekedy môže byť pre vás ťažké správne sa rozhodnúť. Ak budete počúvať hlas Boha vo svojom srdci, a budete sa ho snažiť s láskou prijať, Pán vás obdarí pokojom a požehnaním.

DRAHÁ MATKA MÁRIA,

d'akujeme ti za tvoje fiat.

SPYTOVANIE SVEDOMIA

- 1. Ako prijímam udalosti života – moje aj mojich drahých?**
- 2. Dokážem vnímať Boží hlas vo svojom srdci a prijať, čo Boh odo mňa chce?**
- 3. Dokážem chrániť dobré meno svojich najbližších?**
- 4. Nedržím sa príliš svojich starých zabehnutých schém, ktoré mi nedovolia vidieť, čo Boh odo mňa chce?**
- 5. Podriad'ujem zákon, prikázania, ktoré dodržiavam, najväčšiemu a prvému prikázaniu lásky?**
- 6. Snažím sa podľa vzoru sv. Jozefa o šľachetnosť, spravodlivosť?**
- 7. Som úctivý, citlivý?**
- 8. Pýtam sa Boha, aký plán má so mnou, s mojou rodinou?**
- 9. Prosím o dar sily, čnosť zmužilosti?**
- 10. Nezabúdam, že v kríži sa stretávam so svojím Bohom?**

PREDSAVZATIE

Budem sa učiť od sv. Jozefa prijímať situácie života s láskou.

MODLITBA

Spomeň si, najčistejší ženích Panny Márie a môj láskavý ochranca, svätý Jozef, že nikdy nebolo počuť, žeby si nepotešil toho, kto ťa prosil o orodovanie alebo o pomoc. S touto dôverou prichádzam k tebe a odporúčam sa ti. Nezavrhni moje prosby, pestún Božieho Syna, ale milostivo ich prijmi a vypočuj. Amen.

Použitá literatúra:

Apoštolský list Svätého Otca Františka Patris corde (S otcovským srdcom) o vyhlásení Roka sv. Jozefa,

Rozhovor Vdp. Františka Neupauera s Danielom Lysým, Diecézny katechetický úrad Spišskej diecézy

---

Vydáva: Rodina Nepoškvrnenej

Spracovala: sr. M. Jaroslava

Objednávky prijímame na adrese:

Rodina Nepoškvrnenej, 038 31 Vrúcko 190 t.č. 043/4933741, e-mail:

rodinaneposkvrnenej@gmail.com